براستی با توسل به اسم اعظم الله از او درخواست نمود؛ اسم اعظمی که هرگاه به وسیله ی آن از او خواسته شود، عطا می کند و چون با آن دعا شود، اجابت می نماید.

از بریده رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم از مردی شنید که چنین می گوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»: «یا الله، از تو مسألت دارم با توسل به اینکه شهادت می دهم الله تویی و معبود بر حقی جز تو نیست، یکتایِ بی نیازی که نه زاده و نه زاییده شده و همتایی برای او نیست». پس فرمود: «لَقَدْ سَأَلَ اللَّهَ بِاسْمِهِ الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أَعْطَى، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ»: «براستی با توسل به اسم اعظم الله از او درخواست نمود؛ اسم اعظمی که هرگاه به وسیله ی آن از او خواسته شود، عطا می کند و چون با آن دعا شود، اجابت می نماید».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود]

این دعای بزرگ که رسول الله صلی الله علیه وسلم آن را از بادیه نشینی می شنود که با آن مشغول دعا و توسل جستن به الله متعال است، دربردارنده ی اسم اعظم خداوند و توحید الهی می باشد و بیانگر این مهم است که الله یکتایِ بی نیازی است که مردم نیازهای خود را از او می خواهند؛ ذاتی که نه زاده، چون مثل و مانندی برای او نیست و از همه کس و همه چیز بی نیاز است و نه زاییده شده و مثل و مانندی برای او وجود ندارد؛ کسی نیست که در ذات و صفات و افعال، مثل و مانند او باشد. این معانی والا که اصل و اساس توحید هستند، این دعا را بزرگ ترین دعاها قرار داده است، چنانکه هیچ بنده ای به واسطه ی آن در پیشگاه خداوند دست به دعا بر نمی دارد مگر اینکه آنچه خواسته به او عطا می شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5486